भनिक्तं वनुपामर्गस्तोः R.V. 6,68, 6. 7,103,4. Рабат. Br. 7, 6, 16. प्रभञ्ज-वि प्रभञ्जनः MBB. 12,5829. प्रभन्नमानामिव zerbrechend (intrans.) Br. 6. 8,12,19. प्रभग्ननीउ R. 5,42,16. प्रभग्नं पुरमासुरम् MBB. 3,12227. गङ्गा-विग इवानुपास्तीरवान्विवधान्द्रमान्। प्रभङ्काति रणे सेनां पुत्राणां मम 5, 2053. सैन्यम् — प्रभन्नवतं गोकुलवत् auseinanderstiebend 1861. प्रभग्नं बन्तम् 1,6688. 4,1736. 2137. 6,1668. 9,1094. R. 6,77, 8. (पाञ्चरात्राः) मुनिशाष्ट्रवरितप्रमत्नीगर्विर्व कुञ्चराः प्रभग्नाः besiegt Verz. d. Oxf. H. 238,6,11. — Vgl. प्रभङ्ग fgg.

- म्रभिप्र s. म्रभिप्रभङ्गिन्.
- संप्र, partic. संप्रमा zersprengt, geschlagen (von einem Heere) MBn. 7,6774. 14,2170. R. 6,38,10.
- प्रति zerbrechen, umknicken: प्रतीचो बाङ्गन्प्रति भङ्खेषाम् RV. 10, 87, 4. AV. 11, 10, 16. ТВк. 1, 5, 1, 4.
- वि. partic. विभग्न aussinandergebrochen, zerbrochen Paskav. Ba. 7, 6, 17. R. Goba. 2,42,9. Vanau. Ban. S. 31,28. व्यभाङ्गीत् Bhac. P. 3, 10, s fehlerhaft für व्यभाज्ञीत् theilte. Vgl. विभङ्ग, विभञ्जन्.
- सम् zerbrechen, zerschmettern: वक्नं समभन्यत Kathas. 23, 43. वा-युनेव मक्शिल: संभग्न: MBu. 7, 1629. नियेतुर्युधि संभग्ना: सयोधाः सर्वता गज्ञाः 6, 3+56. त्रसुरे: — देवतेरिय संभग्ना: zersprengt, geschlagen 9, 2347. जयाशा तव पुत्राणां संभग्ना वर्म शर्म च zerbrochen so v. a. dahin 7, 91. सं-भग्न als Bein. Çiva's 13, 1183 wird vom Scholiasten auf भज् (!) zurückgeführt und durch सम्यक्सेवित: erklärt.
- श्रिमिसम् zerbrechen, zerschmettern: वाताभिसंभग्नाः हुमा:MBn. 8, 2801.

2. भञ्ज् भञ्जेपति sprechen oder leuchten Duatur. 33, 86.

भञ्जक (von 1. শञ्ज) 1) nom. ag. (f. শত্ত্বিকা) Brecher, Zerbrecher: द्वा-্যামান্ Kull. zu M. 9,289. — 2) f. °শন্ত্বিকা das Brechen, am Ende einiger compp. nach Pilanzennamen, zur Bez. von Spielen: হৃলু ° Verz. d. Oxf. H. 218,a,6. নক্কাৰ্ ° 217,b,41. उदालकपुष्प ° (s. bes.). — Vgl. কাম্মক্ৰক (v. l. °শন্ত্বিকা, पद्मक्किंगा, वाल्मक्किंग, शाल्मक्किंगा.

भञ्जन (wie eben) 1) nom. ag. Zerbrecher: पर्वल्यान े R. 3, 36, 53. शकार े Verz. d. Oxf. H. 68, b. 33. प्राकार े, निगउ े Катых. 12, 42, 63. शकार े Verz. d. Oxf. H. 68, b. 33. प्राकार े, निगउ े Катых. 12, 42, 63. शकारामु े Vernichter Pankar. 4, 1, 20, 22, 23, 3, 132. वतःकव्यू े brechend so v. a. heftige Schmerzen verursachend Suga. 1,234, 14. Hemmer, Vereiteler, Verschencher: कृपित्त्रधूमान े Sân. D. 77. स्वात्ममंद्र े Pankar. 1,4,77. 2, 1, 7. अम े Verz. d. Oxf. H. 21, a, 6. — 2) m. das Zerbröckeln (der Zähne) Suga. 2, 132, 13. — 3) n. das Zerbrechen, Zerstören Suga. 1,23,17. कितनानाम् MBu. 12,2183. धनुष: R. 1,3,10. प्राकार्दार े Кам. Nitis. 19, 3. वृत्तार्जुन े Verz. d. Oxf. H. 20, b, 35. जङ्ग े Seitenschmerzen Suga. 2,491, 8. das Stören, Hemmen, Vereiteln, Verscheuchen: इन्द्रन्पाण े Verz. d. Oxf. H. 26, b, 12. समाधि े Mallin. zu Kumâras. 3, 40. मिल्इदर्पपुजादि े Рамкай. 1, 11, 7. अम े 4, 79. सेंद्र े 10, 2. Verz. d. Oxf. H. 22, b, 8. तड्डित्भप े 61т. 10, 12. — Vgl. पट े, पाण े

মন্ত্রনক m. = মন্ত্রন 2. Suga. 1,304,17. 303,5.

भञ्जनागिरि भञ्जन + गि ) m. N. pr. eines Berges gaņa किंग्रुलुका-दि zu P. 6,3,117.

거뒀듯 m. ein in der Nähe eines Tempels stehender Baum Trik. 2, 4,42. 귀됬 f. Bein. der Durgå ÇKDs. nach dem Rudrajamala. মস্ত্রিपत्त्रिकाः f. Salvinia cucullata RATNAM. 36. — Vgl. फञ्जिपत्त्रिकाः মস্ত্রी s. शाल॰.

1. भट्, भँटति miethen, dingen; ernähren ปันลับช. 9,20. — caus. भार-पति miethen: यो भाटियत्वा ज्ञकटं नीत्वा चान्यत्र गच्छति । भाटं न द्घा-द्दाप्यो उत्तावद्वहस्यापि भाटकम् ॥ Vष्ट्रवेष्ठम् - Manu in Vivadak. 51,10. — Vgl. भट.

2. भट्, भट्टपति sprechen, sich unterhalten (परिभाषणी) Duatup. 19, 1×. भर (aus भूत gemiethet, besoldet entstanden) 1) m. a) Söldling, Soldat, Krieger überh. AK. 2,8,2,29. Taik. 3, 3, 195. H. 763. an. 2, 95. Med. t. 23. Halis. 2,199. वलनामा उमुरस्य भेंटे: ItiH. bei Rosen zu R.V. 1, 6, 5. MBB. 6, 1886. HARIV. 13891. R. 1, 12, 11 (wo mit der ed. Bomb. 커리취 zu lesen ist). Spr. 620 (vgl. चार्न्सट). 2290. Катная. 20,16. Внас. Р. 4,5, 4. 6,3,21. 8,10,9. 39. 9,10,37. 20,9. Mark. P. 8, 143. 159. Hir. 104, 17. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,539,43. Buart. 14,101. यम पाश-भृतञ्च तद्भरान् Buis. P. 6,1,19. ऋराति ॰ 3,28,28. वानर ॰ Spr. 1239. रा-ਗ ° R. 1,54,3 (33, 3 Gorr.). 8 (ਹਿਤਮੇਜ Gorr.). Buag. P. 3, 30, 21. 5, 26, 27. महा॰ 3,19,14. 4,10,7. 25, 27. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 8, Çl. 25. 共° Spr. 3272. 4118. 4402, v. l. Ver. in LA. (II) 23, 22. b) N. eines verachteten Stammes H. 934. H. an. Med. Halaj. 2, 444; vgl. भरु, भरु, भएउ. — c) N. pr. einer Person (eines Någaråga nach Schiefner) Burn. Intr. 378, N. 4. Wassiljew 41. Schiefner, Lebensb. 290 (60); vgl. नरभरिकविकार. — 2) f. म्रा die Koloquinthen-Gurke Ratxam. imÇKDa. — Vgl. उद्धर, चार् ः, तालः, निर्भर, प्रतिः, भुः, वारभर, व्याघः. भटभटमातृतीर्घ n. N. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 3. भडक्री-मात् ° ebend. N. 5.

भटभटाप् (onomatop.), ेयते glu glu machen: कुम्भाञनामितं तीपं पदा भटभटापते Verz. d. Oxf. H. 67, b, N. 5.

भटार्क (भट + मर्का) m. N. pr. des Stifters der Valabhidynastie Inschr. in Journ. of the As. S. of B. IV, 486. fg. LIA. III, 307.

भरित्र adj. am Spiesse gebraten AK. 2.9,45. H. 412. Halij. 2,168. भरता f. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. (49, a, 11.

भट्ट (aus भर्त्र entstanden) 1) m. a) eig. Herr; so wird nach Daçar. 2. 64 der Fürst von niedrigen Personen angeredet. Gewöhnlich Bez. grosser Gelehrter: देवब्राह्मणाभट्टनागर्प्रेज्यवर्ड्यानार्गनाम् Ver. in LA. (II) 24, 5. Rå\u00e4a-Tar. 4,494. 3,66. হারকুল 6,246. कुमार्गिलेन भट्टेन Verz. d. Oxf. H. 233, b, 18. H\u00e4ufig mit Weglassung des eigentlichen Namens gebraucht, z. B. Verz. d. Oxf. H. 134, b, 10. 170, a, 20. No. 493 (Rhetoriker). Kshiriç. 2, 6. 4, 4. 8. 13. 15. — Kumarilabhaṭṭa Z. d. d. m. G. 7,299, 2. Hall 30. 87. 172. Verz. d. Oxf. H. 162, b, 18 (pl. und auch भट्टाइम). 247, a, 27. भट्टाइमिया यस्य 234, a, 12. 238, b, 1. 19. भट्टाः 278, b. 49. भट्टाः neben भट्टाइमिया यस्य 234, a, 12. 238, b, 1. 19. भट्टाः 278, b. 49. भट्टाः neben भट्टाइमिया यस्य 254, a, 12. %, गोविन्द , त्रिविक्रम . नारायण , प्राइव , बाण े एडा. भाट्टा — b) Bez. einer Mischtingskaster die sich mit Lobreden besch\u00e4ftigt, ÇKDa. nach dem Banmavar-P.: vgl. भट. भउ, भएउ. — c) fehlerhaft für भट. R. 1, 12, 11. — 2) f. श्रा N. pr. einer Zauberin Rå\u00e4a-Tar. 1, 333.

भट्टकारिका (भट्ट + का॰) f. pl. N. bestimmter Kårikå Verz. d. Oxf. H. 278, b, 48. Hall 27.